

krali, a nawopak w polu a w hornym kraju: Na třoch 'kralow'. Hewak 'kral' njeje kollektiviskeho woprijeća; tehodla praji so: wot kralow, wjele kralow.

g. 'Te a te nowiny maju wjele čitar-i' njehodži so prajić, dokelž čitarjo (hdyž tež móže jich wjele w čitařnjach hromadze być) ničo kollektiviske njejsu (kaž to n. př. wobydlerjo su). Tak tež njemóže zawjedzeny čłowjek w towarstwje swojich 'zawjedzer-i' sydać, dokelž zawjedzerjo abo zawjednicy, jelizo tež wjele korčmje sydaju, do kollektivow njeslušuju.

h. 'Tudy ma wjele wjesel-i a wjele nadžij-i swój kónc'. Tak njehodži so prajić, dokelž abstrakta njemóža kollektiva być.

i. Někotre słowa kollektiviskeje přirody maju stajnje wukhód -i (a to tež wokoło Wojerec): Ludži, džěci, swini, hromada hus abo husy (něhdy 'hus-i'), mil (t. j. mil-i), najbóle tež koni, hosći, duri (thür).

j. Genitiv 'knihi' za 'knihow' je tworjeny, kaž by słowo 'knija' rěkało, štož pak njeje.

Dosłowo. Zo bychmy, kaž theorija chce, wšěm mjehkowukhódnym kóncowku i dawali, njeje móžno, dokelž je serbščina, hdyž bě so raz wotščěpiła, swój samsny rozwiwanski khód šła a so při tym hinak rozsudžiła.

Zyma.

Wot *E. Wjelana*.

Zyma je mužica
Kruta a njesmilna,
Před njej wšo dyrkota.

Zyma je! wšě běleja nětk hona,
Šěre njebjo sće mječel sněžny,
Wusypa ze swojoh' wulkoh' łona
Z bělej płachtu na wšo wodžew něžny; —
Wětry duja přerazliwje rězne,
Wšo so khowa, struchle wšitko blědnje.

O zyma, ty mužica,
Sy kruta a njesmilna,
Před tobu wšo zdyrkota!